

1. Een ongeluk komt nooit alleen

Ziekte komt nooit gelegen. Het overvalt je. Koning Hizkia wordt ziek, ernstig ziek. En die ziekte komt ook nog op zo ongeveer het meest ongelukkig moment dat hij kon bedenken. De stad Jeruzalem is omsingeld door de legers van Assyrië. Het is echt een noodsituatie. In de hoofdstukken hiervoor hebben we daarover gelezen. De situatie is kritiek, ontzettend spannend. Hizkia vertrouwt op God, en heeft daarom niet toegegeven aan de eis van de Assyriërs om zich over te geven. Maar zal het leger trouw blijven aan Hizkia, en dus ook aan God? Zal het volk trouw blijven? En zal Jeruzalem standhouden? Zal God inderdaad bevrijding sturen? De spanning is om te snijden, en precies in die tijd, 'in die dagen' (vers 1) wordt de koning ziek. Zelfs zó ziek dat de profeet Jesaja tegen hem moet zeggen: 'Tref beschikkingen voor uw huis, want gij zult sterven en niet herstellen.' Oftewel: 'Koning Hizkia, regel alles wat er nog te regelen is. U bent terminaal ziek.' Onvoorstelbaar, zo'n klap... Het lijkt wel alsof een ongeluk nooit alleen komt. En je kunt je dan wanhopig afvragen: 'Waarom?!' Waarom moest het nu juist in die laatste winter van de oorlog zó onvoorstelbaar koud zijn? Eén van de koudste winters van de 20e eeuw. Mede daardoor werd het een hongerwinter.

2. Is het wel eerlijk, dat mensen die God dienen ziek worden?

Als Hizkia deze mededeling krijgt, dan weet hij niet hoe hij het heeft. Hij is écht ten einde raad. En wat doet hij dan? Vers 2: 'Toen keerde Hizkia zijn gelaat naar de wand en bad tot de HERE en zeide: "Ach, HERE, gedenk toch, dat ik voor Uw aangezicht in trouw en met een volkomen toegewijd hart gewandeld heb en gedaan heb wat goed is in Uw ogen." En Hizkia weende luid.'

Hizkia keert zich als het ware even hélemaal af van de wereld, van de politiek, van de belegering, van alle dingen van deze wereld, hij keert zich met zijn gezicht naar de wand. Hij wil hélemaal alleen zijn met God. Waarom? Omdat hij het niet begrijpt. Hij stort zijn hart uit voor God. 'HERE, ik heb U zo trouw gediend!'

Zegt Hizkia daarmee eigenlijk: 'Here God, dat is niet eerlijk! Ik heb U gediend, en nu laat U mij ziek worden. Dat kan niet! Voor wat hoort wat. Ik ben trouw geweest aan U, nu verwacht ik ook iets terug.'

Zo kun je redeneren, en laten we maar eerlijk zijn: als er iets met ons gebeurt, dan komt dat héél gemakkelijk naar boven. 'Hoe kan dat nou, Heer? Al die boeven lopen vrij en vrolijk rond! Dít heb ik toch niet verdiend?! Ik ben toch altijd trouw geweest aan U? Here God, dit kunt u niet máken!' Ja, die gedachten komen op. Onwillekeurig. Maar als we er dan éven over nadenken, dan beseffen we, dat zulke gedachten natuurlijk absoluut niet kúnnen. Zouden wij écht beter zijn dan een ander? Denken we nou echt dat God ons een schouderklopje zou moeten geven, en zou moeten zeggen: 'O sorry, Ik heb me vergist. Nee, natuurlijk, jij verdient het wel om honderd te worden!' Als wij eerlijk worden naar onszelf, dan beseffen we dat wij nergens recht op hebben. Als we echt eerlijk naar onszelf kijken, dan gaan we beseffen hoeveel vuiligheid er huist op de bodem van ons hart. We kunnen misschien in vergelijking met andere ménsen best goed uit de bus komen, maar in vergelijking met de heilige God...! Volmaakt in licht en luister, zonder vlek of rimpel. Als we onszelf leren zien in Zijn licht, dan gaan we het beseffen: 'Elke dag is genade! Ik heb er geen recht op, geen enkel recht, ook al ben ik nog

zo kerks en godsdienstig, en al bid ik elke dag. O God, hoe is het mogelijk dat U mij het leven geeft. Het is inderdaad echt genadetijd!'

3. Hizkia worstelt met God!

Hoe is dat bij Hizkia? Heeft hij dat niet begrepen? Ik denk dat hij dat inderdaad begrepen heeft, maar dat hij hier, in zijn pleidooi, aan iets heel anders denkt. 'Ach, HERE, gedenk toch, dat ik voor Uw aangezicht in trouw en met een volkomen toegewijd hart gewandeld heb en gedaan heb wat goed is in Uw ogen.' Als hij zegt, huilend, wanhopig, dan wéét hij hoe de situatie was vóóordat hij koning werd. Zijn vader, koning Achaz, was een vreselijk mens, die de afgoden vereerde, en die zijn kinderen offerde aan de afgod Moloch. Hizkia is nu 14 jaar koning, en in die 14 jaar heeft hij álle moeite gedaan om van die erfenis van zijn vader af te komen. De tempel is in ere hersteld, Jeruzalem is opgebouwd, dat slaafde bondgenootschap met de Assyriërs is verbroken. Aan alle kanten is Hizkia bezig aan een programma van hervorming, reformatie. En nu dit bericht: 'U zult sterven!' Hij denkt: 'Dat kán helemaal niet! O God, ik ga de weg die U goed vindt, en ik heb nog zoveel tijd nodig om dat werk af te maken! Help me, red me, blijf me nog gebruiken, HERE!'

Bovendien, er is nog iets: Hizkia heeft nog geen zoon. Er is nog geen opvolger, nog geen toekomstige koning. God heeft toch beloofd dat er altijd een nakomeling van David op de troon zal zitten in Jeruzalem? Hoe moet dat dan? Zo worstelt Hizkia met God. Dat kan weleens gebeuren. Geloof is niet altijd alleen maar 'Halleluja' en 'Prijs de Heer!' Soms gaat het door een diep, diep dal. Aardedonker. Je geloof lijkt je aan alle kanten te ontglippen. Maar Hizkia laat zien wat dan de ene weg is: je

niet van God áfkeren, maar je juist naar hem tóékeren. Hizkia wil alleen zijn met God. En in de eenzaamheid stort hij zijn hart uit voor zijn hemelse Vader. 'O God, is alles dan voor niets geweest? Als ik nú sterf, hoe moet het dan verder...?'

Merkt u het? Het gaat

Hizkia dus niet om zijn eigen belang. Hij is niet wrokkig naar God, omdat hij vindt dat hij beter verdiend heeft. Nee, het gaat hem om de zaak van God! Dáárvoor wil hij leven! Daarvoor wil hij graag extra tijd krijgen!

4. Hizkia wil zó graag extra tijd om God te dienen, en hij krijgt die ook!

En dan, die bevrijdende boodschap: Jesaja komt opnieuw! In 2 Koningen 20 staat dat Jesaja het koninklijk paleis nog niet heeft verlaten, als hij al weer teruggestuurd wordt door God. 'Koning, zo zegt de HERE: U krijgt er vijftien jaar bij. Bovendien zal de HERE deze stad beschutten en redden uit de macht van de Assyriërs.'

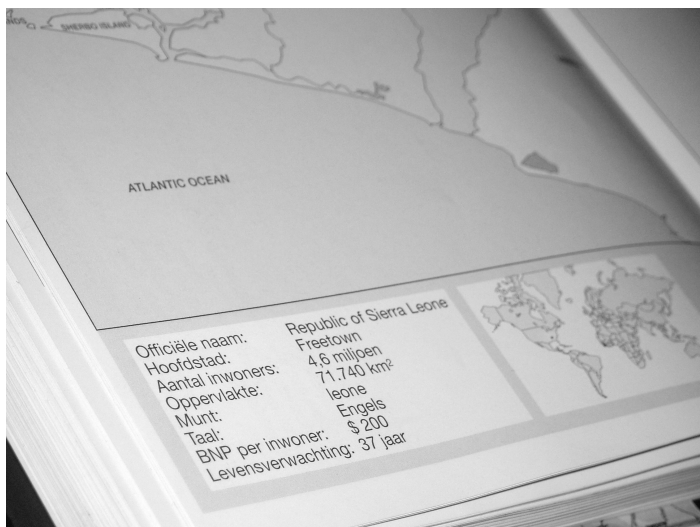
Hizkia krijgt zelfs een teken. Buiten het paleis staat een zonnewijzer. De schaduw van de zon gaat over de treden van de zonnewijzer, zo kun je zien hoe laat het is. Wat zal er nu gebeuren. De schaduw zal voor deze éne keer niet alleen vooruitgaan, maar tien treden teruggaan. Een wonderlijk teken! Daar is natuurlijk ook veel over

nagedacht, wat er gebeurt kan zijn. Heeft de aarde voor heel even de andere kant op gedraaid, tegen de normale richting in? Voor God is dat mogelijk, Hij kan alles. Maar dat zou tot enorme natuurrampen geleid hebben. Ik vond een andere verklaring, die mij heel betrouwbaar leek. Astronomen hebben vastgesteld, dat tijdens de regering van Hizkia een zonsverduistering plaatsvond. De verklaring gaat als volgt. 's Morgens vroeg ging de zon op. De bovenkant van de zon werd zichtbaar en wierp zijn eerste schaduw, ook op de zoonewijzer. Maar terwijl de zon opging, schoof de maan voor de bovenkant van de zon. Toen het onderste deel van de zon boven de horizon uitkwam, leek het alsof de zon opnieuw opkwam. De schaduw van de zonnepijler begon opnieuw bij het begin. Wat er exact gebeurt is, dat zullen we nooit weten, maar dat er iets bijzonders gebeurd is, dat staat vast. Hizkia keerg een teken: vijftien jaar erbij! En nu is de meest intrigerende vraag: wat doe je als je vijftien jaar extra krijgt? Hizkia heeft gevraagd om extra tijd, om zich te kunnen inzetten voor God, en voor Zijn zaak op deze wereld. Waar wilt u graag extra tijd voor hebben?

5. Wat doen wij met onze genadetijd?

In deze dienst hebben we speciale aandacht voor u, als senioren. Ook u heeft veel tijd gekregen. Extra tijd genadetijd. Want weet u hoe oud Hizkia was, toen hij zo ziek werd? Hij was 39 jaar. Nog geen veertig! Hoe weten we dat? We lezen

in 2 Koningen 18: 'Hizkia was 25 jaar oud toen hij koning werd, en hij regeerde 29 jaar te Jeruzalem.' Hizkia is dus 54 jaar geworden. 15 jaar voor zijn door was hij dus 39. Dat is jong, vindt u niet? Op zijn 39^e kreeg hij nog 15 jaar genadetijd. Als u senior bent, heeft u meer gekregen. Wij hebben een atlas, met alle landen van

de wereld. Bij elk land staat de vlag, en welke talen er gesproken worden, en ook hoe oud de mensen gemiddeld worden. Bijvoorbeeld: Nederland, 77 jaar; België, 77 jaar; Duitsland, 76 jaar; Tsjechië, 74 jaar. Maar dan blader je verder: Mauretanië: 53 jaar; Senegal, 50 jaar; Guinee-Bissau: 44 jaar; Sierra Leone: 37 jaar... Over genadetijd

gesproken! Soms beseffen we maar half hoeveel we krijgen van God! Het lijkt wel of er eerst iets vreselijks moet gebeuren in je leven, om te gaan ontdekken dat het leven niet vanzelfsprekend is. Het lijkt wel of je eerst stilgezet moet worden, voor het werkelijk tot je doordringt dat elke dag genade is. Misschien is dat ook wel de reden geweest dat God dit liet gebeuren in het leven van Hizkia. Mensen die doodziek zijn geweest, of een ongeluk hebben meegemaakt, die zijn daarna vaak anders. Ik heb u dit boekje weleens vaker laten zien: 'Doden sterven niet' van ds. W.C. van Dam. Mensen vertellen over bijna-dood-ervaringen. Wat gebeurde er daarna? Evenagelist Dick Mills kwam met een dubbele longontsteking op de intensive care-afdeling terecht. Hij hoorde een stem zeggen: 'Hij is gestorven.' Terwijl de artsen bezig waren hem in een zuurstoftent te leggen, had hij een ontmoeting met Jezus. Deze wees hem op een stad, waar alles op de wetten van harmonie was gebouwd en herinnerde Mills eraan, dat hij zelf uit de harmonie weg was geraakt. Mills moest dat toegeven: hij koesterde wrok tegen iemand die hij als een concurrent beschouwde. Jezus herinnerde Mills eraan, dat zijn zonden vergeven waren en dat hij desondanks op iemand verbitterd was, en Hij zei: 'Ik ga je terugsturen om voortaan van die man te houden.' Daarop kwam Mills tot leven terug.

Genadetijd. Wat doet u ermee? Wat doe jij met de tijd die God je geeft? Maakt u het goed met God? Bidt u om

vergeving van zonden? Zoekt u de HERE? En gelooft u in de Here Jezus? Hij is de enige Verlosser! De enige die eeuwig leven geeft. En maakt u het goed met andere mensen? Het kan niet altijd: als die ander overleden is, of als die ander écht niet wil praten, dan is het onmogelijk. Maar als het wél kan: gebruikt u uw genadetijd?

6. Wie de genadetijd goed benut, mag door de poort binnengaan in het licht!

Hizkia kreeg 15 jaar extra. En toen kwam de ontmoeting, de ontmoeting met God. Want hoe oud je ook wordt, die dag komt! Bent u erop voorbereid? Als dat zo is, dan staat

de poort open, de poort waardoor het licht komt stromen. Dan mag u naar binnen, vol verbazing over zóveel moois. En u zult het merken: 'God kan en wil en zal in nood, zelfs bij het naderen van de dood volkomen uitkomst geven!' Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl